

MF DNES: Sovětský svaz, tedy pardon, Ukrajina, náš bratr a vzor

27. 03. 2024

26. 3. 2024 - Mladá fronta DNES/Hovory z lán(ů) - Závěr unijního summitu, kde se řešil dovoz ukrajinských zemědělských komodit na jednotný trh EU, je následující: ač rozdíl ve standardech produkce na Ukrajině a v Rusku téměř není a obě zemědělství lze ve srovnání s evropským označit za průmyslové, intenzivní, či jak se v Bruselu říká „neudržitelné“, ukrajinské obilí na unijní trh patří, zatímco ruské ne.

Dříve než budu označen za „dezoláta“, vězte, že nijak nehájím Rusko či jeho zemědělskou produkci. Skutečnost, že se poslední dva roky, kdy je Evropa v otevřeném, i když zástupném konfliktu s Ruskou federací, do Evropy vesele vozí nejen fosilní paliva, ale také zemědělská produkce, je přinejmenším překvapující. Jako holý nerozum pak působí dovoz ruské zemědělské produkce s ohledem na embargo na dovoz téhož z EU do Ruska, který platí už od první anexe Krymu, tedy od roku 2014.

V souvislosti s dnes „nejdůležitější“ agendou EU se tak vnucuje otázka: jak může Evropa zachraňovat planetu před klimatickou změnou, když si nedokáže udělat pořádek ani v obchodních vztazích se zemí, jejíž HDP odpovídá Itálii? Pokaždé, když jsem svědkem podobné, do očí bijící a do nebe volající nekompetentnosti, vzpomenu si na idiom „blbý, nebo navedený“. Ne náhodou jsme se nedávno dozvěděli, že některé europoslance bokem platí Katar, jiné zase Rusko. Škoda jen, že jejich hlavní příjem jde z peněz daňových poplatníků.

Na druhou stranu, nikdy nemůže být tak špatně, aby nemohlo být ještě hůř. Ukrajina nám v tom dává jasný, ale odstrašující příklad. Země prolezlá korupcí, aktuálně napadená sousedním státem, v němž to není o moc lepší. Země, která chce patřit na Západ, ale zatím Západu spíš patří. Velkou část tamní zemědělské půdy totiž vlastní kapitál se sídlem v Lucembursku, Holandsku, Francii, Německu a daníci na Kypru. Zda peníze z bezcelních dovozů ukrajinské zemědělské produkce na jednotný trh EU skutečně skončí na Ukrajině, lze jen spekulovat.

Doufejme, že taková budoucnost nečeká i české zemědělství, jež kvůli Ukrajině ztratilo tradiční odbytiště pro krmné obiloviny, která byla právě v západní Evropě. Kdo asi bude krachující zemědělské podniky kupovat? Že by západní kapitál? Pro politiky mnohem lepší varianta než bývalá firma bývalého předsedy vlády. Navíc se tím přiblížíme našemu východnímu bratrovi a vzoru, ať už je to momentálně kdokoliv.

Autor: Jan Doležal, prezident Agrární komory ČR